

constituatur, vel ex hoc æstimatio crescat ibi n. 4.—an possit ponere exceptionem non numeratæ pecuniæ, licet actor illi nihil petat, n. 5 l. 9 tit. 1 part. 5.—Et an debeat illam proponere in iudicio, vel sufficiat quod fiat creditore etiam sine scriptis, ibi n. 4.—Debitor non uteretur exceptione non numeratæ pecuniæ post biennium, licet probare velit sibi non fuisse numeratam, et quid de jure Canonico, ibi n. 6.—Si verò hanc querelam sive exceptionem opposuerit intra biennium, liberabitur, si creditor non probet numerasse, ibi num. 7 per text. ibi.—Et quid si in scriptura, quam fecit debitor de recepto, renuntiavit hanc exceptionem non numeratæ pecuniæ, ibidem num. 8.—Et quid si renuntiavit huic exceptioni in eadem scriptura, vel post biennium, an talis renuntiatio valeat, ibidem n. 9.—Debitor an liberetur, si debitum solvit nuntio à creditore destinato, licet postea illud perdat, n. 1 l. 4 tit. 2 part. 5.—Et quid si nuntius sit ecclesiæ, ibidem.—Et quid si sit debitor quantitatis, an excusetur, si non solvat, sciens periculum itineris, ibidem.—Et quid si solvat nuntio creditoris, qui falsificavit domini sui mandatum, cui imputetur si tunc res pereat, ibi n. 5.—Debitor post moram, an teneatur si res pereat, etiam quando eodem modo esset scriptura penes creditorem, vel penes commodantem; et quid in actione reali, et quid in foro conscientiæ, n. 6 l. 9 t. 2 part. 5.—qui dato pignore nummos recepit, et promisit pignus redimere intra certum terminum, alias pro vendito habeatur, an tale pactum valeat, vel non, n. 1 cum aliis ibi, l. 41 per illum text. tit. 5 part. 5.—si nullo pignore constituto pro unius receptis, mutuantis promisit, ut si ad certum tempus non solverit, aliqua res ipsius debitoris sit empta creditore pro debito, an tale pactum valeat, vel non, n. 5 dict. l. 41 tit. 5 p. 5.—si paciscatur cum fidejussore, ut si intra certum tempus illum ob obligatione non extraxerit, pignus, quod ei pro indemnitate dedit, sit suum, an tale pactum valeat, vel non, dict. n. 5 dict. l. 41.—qui promisit solvere in quolibet anno vel in omnibus annis, quando ad præstationem teneatur, n. 2 l. 13 tit. 11 part. 5.—qui promisit alicui fructus nascituros, vel partus servæ, vel animalium, quales, et quo tempore præstare teneatur, n. 3 l. 20 per text. ibi, t. 11 part. 5.—qui fructus dare promisit, si in illo anno non nascantur fructus, an liberetur, et amplius dare non teneatur, ibi n. 4.—Quod tamen non procedit quando certa quantitas fructuum sit promissa, ibi.—Debitor patris si liberetur per filium, et postea filius sit hæres patris, an liberatio convalescat, vide n. 2 l. 22 ibi.—si habeat electionem in dando unam ex duabus, si una sine ejus culpa pereat, an liberetur præstando æstimationem, num. 2 l. 23 ibi.—Et an debitor teneatur dare fidejussori probationes ad exceptiones, qua opponere vult, num. 3 l. 13 tit. 12 part. 5.—Et an fidejussor possit petere à debitore etiam pendente lite, ut det sibi expensas ad litem, vel pecuniam pro expensis, ibidem.—Et quid si exceptio, quæ à principio competeat tam debitori, quam fidejussori, postea cesset in debitore, ibidem.—Debitor an liberetur, si ejus amicus creditore suo debitum obtulerit, saltim à pena, n. 2 l. 32 tit. 12 part. 5.—si petat creditore, ut fructus

rei pignoratæ in debitum principale computet, an audiat, et de quibus fructibus intelligitur, n. 3 l. 2 tit. 13 part. 5.—quos fructus creditore petere possit ex re sibi pignoratæ, si fructus creditore vendidit, quos vendere non potuit, ibi n. 4.—Et quid si quis errandò constituat se pro debito alterius, an teneat constitutum, n. 6 l. 3 t. 11 part. 5.—Debitor si obligavit creditore suo rem alienam, an tunc detur hypothecaria contra illum tertium, vel an contra ipsum debitorem, n. 4 l. 7 per text. ibi, tit. 13 part. 5.—quando possit, vel non, rem suam duobus creditoribus pignorare, n. 10 ibidem.—an et quando liberetur à crimine stellionatus obligando rem suam duobus, ibi n. 5.—Et an creditor occupans propria auctoritate bona debitoris sui, cadat à jure totius debiti, n. 5 l. 11 ibi.—Debitor si rem pignora vit eo pacto, ut si ad certum diem non redemerit, talis res manent creditore, an et quando tale pactum teneat, n. 1 l. 12 tit. 13 part. 5.—si pignus, quod alicui obligavit, ante ipsum traditionem alteri obligaverit, quod jus tunc primo creditore competat, et an et quando debeat prius fieri discussio contra debitorem, n. 5 l. 14 tit. 13 part. 5.—Et quid si debitor constituat se nomine creditoris possidere, n. 3 in princ.—Et quid si debitor vendidit, postquam creditor sibi movet litem super hoc, ibidem in n. 8.—Et an creditor possit prohibere debitorem, ne cædat sylvam sibi obligatam, n. 2 l. 13 ibidem.—si in re pignoratæ facit meliorationes, qui tunc, n. 1, 2, 3, 5 et 6 dict. l. 5.—si ante traditionem pignoris ipsum vendiderit, an fructus ab emptore percepti creditore restitui debeant, n. 2 l. 16 ibidem.—Et quid si debitor non transtulit dominium prædii alicui obligati in alium, pervenit tamen prædium ad bonæ fidei possessorem, an fructus ab eo percepti à creditore per actionem hypothecariam recuperari possint, n. 3 dict. l. 16.—Et quando creditor rem ab alio possessam petit jure pignoris, si ipse possidens illud neget, an creditore probare sufficiat debitorem fuisse in possessione illius rei, vel an illum esse dominum etiam probare teneatur, n. 1 l. 18 tit. 15 part. 5.—Debitor à creditore petere potest illud amplius, quod recipit, ultra id quod sibi debebatur, et qua actione, n. 5 l. 19 ibi.—Non tamen hoc habebit locum, quando creditor ultra debitum aliud damnum sentiret, quia tunc illud plus retinere poterit, ibidem.—Debitor si dolosè non restituat creditore pignus, an tunc juret in litem contra eum, et an teneatur ad id quod præmissa judicis taxatione juratum fuit, vel ad debitum tantum, per n. 7 l. 19 t. 15 p. 5.—si sylvam creditore pignora verit, an creditor illam cædere possit, n. 2 l. 20 tit. 15 p. 5.—si creditore suo debitum solverit, statim ab illo rem pignoratam petere potest, n. 6 l. 21 ibi.—Et an idem sit dicendum in pignore prætorio, ibi.—Debitor idem est, si se suscribat, ac si totum instrumentum faciat manu sua, n. 6 l. 31 ibi.—si uni ex creditoribus rem sub conditione pignora verit, et ea pendente alteri obligavit, an primus præferatur impleta conditione, n. 1 l. 32 ibidem per illum text.—an liberatus videatur per creditorem, quando sibi ab ipso fuit reditum pignus, vel si constet creditorem instrumentum debiti cancellasse, vel illud penes debitorem postea re-

periatur, glos. l. 40 per text. ibi, tit. 15 part. 5, et n. 5 l. 9 tit. 14 part. 5.—an debeat à moneri prius quam creditor pignus suum alteri vendat, quando illud facere potest; et an per pactum fieri possit, ut creditore vendere liceat elapso termino sine alia admonitione, n. 2 l. 41, et n. 1 ibi, et n. 4 l. 48 ibidem.—an teneatur habere ratum etiam illud, quod est ultra debitum, quando creditor suum pignus vendidit, n. 3 l. 43 ibi.—an possit petere, ut creditor vendat pignus præsentem pecunia, et non habita fide de pretio, ibid.—qualiter aget contra creditorem, quando contra formam legis pignus vendidit, quæ ab emptore usucapta fuit, n. 9 l. 48 ibi.—an de evictione teneatur, si pignus venditum à creditore evincatur, et quid si creditor non habuit, neque justè credidit se habere jus vendendi, ibi n. 5.—Et quid si creditor, cum pignus venderet, duplam nomine evictionis promisit, an evicta re ipse agere possit contraria pignoratitia ad istam duplam contra debitorem, n. 6 dict. l. 50 tit. 13 part. 5.—Debitor tenetur cavere de indemnitate, quando creditor vendens rem pignoratam de evictione promisit, ibidem.—solvendo debitum liberat se, et suum pignus, suosque fidejussores, n. 3 l. 1 per text. ibi, tit. 14 part. 5.—non liberatur, nisi res perfectè efficiantur creditoris, n. 1 l. 2 tit. 14 part. 5.—compelli non potest, ut unum solvat pro alio, n. 1 l. 3 tit. 14 part. 5.—Aliquando tamen illud sibi benè licet, ibi n. 2.—Debitor quando potest unum pro alio solvere, an tunc meliorem dare debeat, vel mediocrem tantum, vel quid, ibi n. 3.—Et an huic remedio debitori concessio per ipsum possit renuntiari, dict. n. 3.—Debitor, qui tenetur ad factum, an liberetur præstando interesse, quando factum adimplere potest, n. 4 l. 3 tit. 14 p. 5, et n. 3 l. 34 tit. 11 part. 5.—solvens minori, an et quando liberetur, vel non, gloss. l. 4 ibidem per illum text.—an possit appellare à præcepto judicis juvenis solvi minori, et quando sic, n. 4 ibidem.—si de mandato judicis falso procuratori solverit, an liberetur, dict. n. 4 in fin.—securus non dicitur, quando contra illum peti potest in integrum restitutio, ibidem in n. 7.—an liberetur si solvat habenti generale mandatum ad negotia domini, n. 2 l. 3 ibidem per illum text.—si solvat procuratori alicujus, an et quando liberetur; et quid si solvat procuratori infirmo, qui statim mortuus fuit, et pecunia soluta fuit deperdita, an solvens liberetur, n. 5 ibidem.—cujus pignus creditor possidebat, si illud ab aliquo furetur, an sibi vel creditore actio detur contra furantem, et quæ, n. 6 l. 9 t. 14 p. 7, per text. ibi.—si solvat debitum adjecto, an liberetur, et quando, et qualiter hoc fieri debet, n. 4 l. 3 t. 14 p. 5.—si solvat, cum solvere non deberet, an liberetur si habuit causam ignorandi, n. 13 l. 5 tit. 14 p. 5.—solvens procuratori creditoris sui, an et quando liberetur, n. 4 cum aliis ibi, l. 7 tit. 14 p. 5.—de jure canonico semper potest moram purgare, dummodò adversarius non sit damnus passus propter moram, n. 2 l. 8 tit. 14 part. 5.—etiamsi non offerat, vel consignet pecuniam, aliquando non incidit in pœnam, n. 4 dict. l. 8 ibi.—an liberetur ipso jure, vel ope exceptionis, per juramentum à creditore sibi delatum, n. 3 l. 9 ibidem.—si simpliciter solvat, pro quo

debitor illa solutio facta videatur, gloss. l. 10 ibidem.—Et quid si unum debitum sit antiquius altero, an hoc veniat in consideratione, ibi n. 4.—Debitor si plures creditores habeat, cui ex eis prius quam alteri solvere teneatur, et quando, gloss. l. 11 et 12 per text. ibi, tit. 14 part. 5.—quando, et qualiter per novationem et delegationem debiti, liberetur, gloss. l. 13 ibidem per illum text.—Et an per solam delegationem, etiamsi expressius non agatur, fiat novatio, n. 4 dict. l. 13.—Debitor primus an liberetur, quando creditor liberavit mulierem in se alienam obligationem animo novandi suscipientem, n. 3 l. 17 ibi.—an liberetur per novationem à minore factam sine tutoris auctoritate, et quando, gloss. l. 18 tit. 14 part. 5.—tenetur solvere ad terminum præfixum, neque ad constituendum illum in mora aliqua interpellatio requiritur, et quando sic; et quid in eventu conditionis, vel in die tacitè inducto à lege, n. 1 l. 8 tit. 14 part. 5.—Et an dies incertus constituat debitorem in mora, dict. n. 1 in princ.—Debitor si dicat se indebitè solvisse, quis ad hoc probandum admitti debet, n. 1 l. 29 tit. 14 part. 5.—si quid indebitè solverit, an donare videatur, et quando non, n. 1 l. 50 ibi per illum text.—si solverit procuratori revocato, illud ipse sciens, an illud ipsi donare videatur, dict. n. 1 dict. l. 50 ibidem.—Et an in dubio credatur aliquid per errorem, vel scienter fuisse solutum, licet indebitum, ibidem ad fin.—Debitor si per sententiam condemnatur solvere indebitum, an et quando postea illud repetere possit, gloss. l. 35 tit. 14 part. 5 per text. ibi.—si per transactionem aliquid à creditore accepit, an illud ab ipso repeti possit, n. 2 et 3 l. 54 ibidem.—si liberetur à debito per creditorem, ea scilicet conditione, ut aliquid faciat, si postea facere noluerit, poterit creditor illum ad factum compellere, vel primum debitum sibi petere, gloss. l. 41 per text. ibi, tit. 14 part. 5.—cum à creditoribus dilationem petere vult ad solvendum illis, omnes vocare tenetur in unum, et quid si ipsi inter se dissentiant, n. 1 l. 5 tit. 13 part. 5.—cui fuit concessa à creditoribus dilatio ad solvendum, an teneatur satisfacere de solvendo intra tempus dilationis, n. 4 l. 5 tit. 13 part. 5.—si à creditore petierit remissionem partis debiti, quando creditor illud facere possit; et quid si sunt plures, et uni consentiunt, alii verò non; et quid si aliqui sint absentes, vel si aliquis habeat hypothecam, vel pignus, gloss. l. 6 per text. ibi, tit. 15 part. 5.—an et quando habeat electionem in solvendo uni ex creditoribus suis, n. 2, 3, 5 et 6 l. 9 tit. 13 part. 5.—largè dicitur ille, qui potest conveniri actione reali, et an iste capi possit, n. 1 l. 10 t. 13 p. 5.—alicujus si suos debitores liberavit in fraudem suorum creditorum, an talis liberatio, seu quitatio debeat revocari; et quid in fidejussore, gloss. l. 12 per text. ibi, t. 13 p. 5.—sive parvæ, sive magnæ quantitatis, an et quando minoris creditoris sui tutor vel curator esse possit, n. 5 et 6 l. 14 per text. ibi, tit. 16 part. 6.—si antequam solvat, moriatur, an tunc ejus creditor cum judicis auctoritate possit impedire, ne sepeliatur, quosque sibi satisfaciatur, n. 1 l. 13 per text. ibi, tit. 9 part. 7.—possidet pignus creditore datum, sicuti ipsemet creditor, n. 1

l. 15 tit. 10 part. 7.—si captus sit pro debito pecuniario, si aufugiat, qualiter custodes tenentur, n. 4 in proem. tit. 29 part. 7.—Et quid si creditor cedat custodi jus crediti contra debitorem fugitivum et fidejussores, an recuperet virtute cessionis contra debitorem principalem, et ejus fidejussores, ibi.—Debitor solvens post sententiam absolutoriam, si realiter debebat, an repetat, si solvit errore facti, n. 8 l. 18 tit. 11 part. 3.

CREDITORI TRADITUR debitor de consuetudine hujus regni, si solvere non possit creditori suo, ut illum serviat, n. 6 ad fin. l. 25 tit. 6 part. 1.—Debitor solvendo suo creditori, dum est captus à latronibus, utram liberetur, n. 5 l. 7 tit. 18 part. 2.—an possit capi, ut serviat creditori suo pro debito, etiamsi talis debitor sit homo liber, et qualiter hoc fiat, per n. 4 l. 5 tit. 13 p. 5.—quando per creditorem possit capi, et detineri, et quando non, n. 5 l. 11 tit. 13 part. 3, et gloss. l. 14 t. 14 part. 3, et gloss. l. 14 tit. 10 part. 7.

CONDITIONALIS, vel in diem, et an adveniente die teneatur solvere creditori excommunicato, n. 9 l. 34 t. 9 part. 3.—Debitor, qui ad certum tempus juravit solvere, si à Principe prorogationem habuerit, an decennium excedere debeat, et an de juramento debeat fieri mentio, n. 1 l. 33 tit. 18 part. 3.—Et an ad terminum non persolvens sit perjurus, licet à Rege istam moratorium habuerit, ibi.—Debitor fugitivus ante diem capi potest per creditorem propria auctoritate, n. 1 l. 10 t. 15 p. 5.—Et an iste debitor teneatur de novo præstare fidejussores, quod ad terminum prorogatum solvet, ibidem n. 2.—Debitor an constituatur in mora, quando dies est in promissione expressa sine alia interpellatione, n. 2 l. 18 tit. 11 part. 3.—Et an conditionis eventus constituat debitorem in mora, dict. n. 2.—Debitor si rem pignora verit eo pacto, ut si ad certam diem non redemerit, talis res maneat creditori, an et quando tale pactum teneat, n. 1 l. 12 tit. 13 part. 3.—tenetur solvere ad terminum præfixum, neque ad constituendum illum in mora aliqua interpellatio requiritur, et quando sic; et quid in eventu conditionis vel in die tacite inducto à lege, n. 1 et 2 l. 8 tit. 14 part. 3.—Et an dies incertus constituat debitorem in mora, dict. n. 1 in princ.—Debitor si liberetur à debito pro creditore, ea scilicet conditione, ut aliquid faciat, si postea facere noluerit, poterit creditor illum ad factum compellere, vel primum debitum sibi petere, gloss. l. 41 per text. ibi tit. 14 part. 5.

SUSPECTUS, vel fugitivus, per creditorem capi potest propria auctoritate, etiam ante diem, n. 1 l. 10 tit. 13 part. 3.—Debitor fugitivus si per creditorem vulneretur, an ipse teneatur; et quid si fuga sit in promptu, sed non in actu, dict. n. 1 dict. l. 10.—Et quid in colono vel ascriptio fugiente, vel in clerico debitore fugiente, n. 1.—Et an quilibet de populo possit debitorem fugitivum publicum capere, dict. n. 1.—Debitor fugiens, si se defendat, qualiter capi possit, et quid in debitore largè, ibidem.

SPECIES, si illam solvere potest, ad illud tenetur, neque liberatur præstando interesse, n. 4 l. 2 tit. 14 p. 3.—Debitor speciei, an excusetur à mora propter diffi-

cultatem, et quando idem sit in debitore facti, et quid in debitore quantitatis, n. 5 l. 18 tit. 11 part. 3.

QUANTITATIS, et an debitor quantitatis excusetur à mora propter difficultatem solvendi, n. 5 l. 18 tit. 11 part. 3.—Debitor, sive parvæ, sive magnæ quantitatis, an et quando minoris creditoris sui tutor vel curator esse possit, n. 5 et 6 l. 14 per text. ibi. tit. 16 part. 6.

FISCI TRIBUTORUM vel CIVITATIS.—Debitor tributorum Principis, an extrahi possit ab ecclesia, n. 2 l. 2 tit. 11 part. 1 in finalib. verbis.—fiscalis à sententia contra eum lata pro fisco non appellat, si de hoc est convictus; et an idem sit in debitore privati, et in quo differant, n. 7 l. 15 t. 13 p. 3.—tributorum nunquam præscribunt liberationem, n. 6 l. 6 tit. 29 part. 3.—civitas, si solvat thesaurario communis, an teneatur probare fuisse verum in utilitatem civitatis, n. 6 in fine l. 3 tit. 1 part. 3.

PUPILLI vel minoris, et quando ei solvit, an necesse sit, quòd de hoc faciat fieri scripturam, n. 4 l. 5 tit. 14 part. 3.—Debitor, sive parvæ sive magnæ quantitatis, an et quando minoris creditoris sui tutor vel curator esse possit, n. 5 et 6 l. 14 per text. ibi, tit. 16 part. 6.

CONFUGIENS AD ECCLESIAM, an et quando ab ea extrahi possit, n. 2 l. 2 t. 11 part. 1.—Et an ab ecclesia extrahi possit debitor tributorum Principis, ibidem in finalib. verbis.

REPETIT, vel RECUPERAT, debitor post solutionem pignus à creditore recuperare poterit, n. 1 l. 38 t. 13 p. 5.—Et quid si creditor recipere recusaverit debitore offerente, ibidem n. 3, 4, et 5.—Et quid si non obtulit pecuniam, neque consignavit, sed solo verbo dicat, se paratum solvere, ibi dict. n. 4.—Debitor si per errorem solverit, repetet, et quot modis per errorem solvisse dicatur, n. 1 l. 28 tit. 14 part. 3.—Et quid si solvat per errorem juris, vel errando in facto proprio, n. 2 dict. l. 28.—Debitor si dicat se indebitè solvisse, et recuperare vult sic solum, quis ad hoc probandum admitti debet, n. 1 l. 29 ibi.—Et an tunc videatur donasse, n. 1 l. 30 per illum text. tit. 14 part. 3.—Et an repetet, quando solvit procuratori revocato scienter, n. 1 d. l. 30.—Et an in dubio credatur solvisse per errorem, ut repetere possit, vel non, ibidem ad fin.—Debitor si per sententiam condemnatur solvere indebitum, an et quando illud postea repetere possit, gloss. l. 33 tit. 14 part. 3.—si per transactionem aliquid à creditore accepit, an illud ab ipso repeti possit, n. 2 et 3 l. 34 tit. 14 part. 3.—Debitum si sub aliqua conditione faciendi à creditore liberetur, si postea facere noluerit, an creditor ad faciendum illum possit compellere, vel debitum repetere, gloss. l. 41 per text. ibi, tit. 14 part. 5.

NEGANS DEBITUM, quando coram iudice adducitur quia creditor, qui amisit instrumentum debiti, aliud fieri petit, quid sit faciendum, n. 6 l. 10 tit. 19 part. 3.

CONSTITUITUR IN MORA, et an ita sit, quando dies est in promissione expressa sine alia interpellatione, n. 2 l. 18 tit. 11 part. 3.—Et an conditionis eventus constituat debitorem in mora, dict. n. 2.—Et an debitor speciei excusetur à mora propter difficultatem, et quando idem sit in debitore facti, vel quantitatis, ibi n. 5.—Et an dies incertus constituat debitorem in mora, n. 1 in princ.

l. 8 tit. 14 part. 3.—Et an ad constituendum debitorem ad diem in mora sit aliqua interpellatio necessaria, et quando, et quid in die tacite inducta à lege, n. 1 et 2 dict. l. 8 t. 14 p. 3.—Debitor de jure canonico semper potest moram purgare, dummodo adversarius non sit damnum passus propter moram, dict. n. 2 dict. l. 8.

PRINCIPALIS, si est præsens prius debet conveniri, quàm ejus fidejussor, et quando dicatur esse præsens, n. 1 l. 9 tit. 10 part. 3.—Debitor principalis si non sit solvendo, an et quando tunc ejus fidejussor conveniri possit, n. 2 dict. l. 9.—si decedat sine hærede, tunc ejus fidejussor tenebitur ad id, ad quod ipse principalis tenebatur, dict. n. 2 dict. l. 9 tit. 12 part. 3.—Et an sit necessaria excusio rei principalis, quando ejus fidejussor se ut principalem obligavit, ibi.—Debitor principalis si habet bona alibi quàm ubi contraxit, an illa prius discuti debeant, quàm perveniatur ad ejus fidejussorem, ibidem.—si creditori suo pignus dedit, si ipse creditor postea fidejussores convenerit, an ipsi ei objicere possint, quod prius vendat pignus debitoris, quod habet, n. 4 l. 9 tit. 12 part. 3.—quando non teneatur solvere illud, quo l. ejus fidejussor pro eo suo creditore solvit, n. 1 et 2 l. 12 per text. ibi, tit. 12 part. 3.—si liberetur per sententiam, an ejus fidejussor liberatus videatur, et quando, n. 4 l. 15 ibi.—si nolit uti aliqua exceptione, an ejus fidejussor poterit ea uti, n. 5 dict. l. 15.—Et an possit fidejussor ea exceptione uti, quando obtulit se ad fidejussionem non rogatus, ibidem.—Et an fidejussor possit exceptionem opponere reo invito, ibidem.—Et an debitor teneatur dare fidejussori probationes ad exceptiones suas, quas opponere vult, ibidem. Et an fidejussor possit petere à debitore etiam pendente lite, ut det sibi expensas ad litem, vel pecuniam pro expensis, ibidem.—Et quid si exceptio, quæ à principio competeat, tàm debitori quàm fidejussori, postea cessat in debitore, ibidem.—Debitor principalis si decedat, an obligatio adhuc in fidejussore duret, n. 1 l. 16 tit. 12 part. 3.—an à fidejussore in judicio defendi possit in quocumque crimine, ut relevetur à pœna, n. 1 l. 18 ibi.

ABSENS debitor, si ex justa causa absens sit, an possit restitui, si pignus eo absente per creditorem fuit venditum, etiam quando ipse creditor illud virtute pacti à principio facti facere potuit, n. 4 l. 47 tit. 13 part. 3.

COMPENSAT, et an debitor liberetur per compensationem, ut solvere non teneatur, n. 1 cum aliis ibi, l. 20 t. 4 part. 3.—Et quid si sub juramento solvere promissit, an tunc compensando promissum videatur adimplere, ibidem.—Debitor si petat fieri compensationem, quando talis compensatio locum habeat, ibi in n. 2 per illum text.—Et sub qua forma objicere possit hanc exceptionem compensationis, ibidem n. 3.—Debitor opponens exceptionem compensationis videtur fateri debitum, dict. n. 3.—an possit ponere exceptionem compensationis coram iudice arbitro, vel delegato, ibi n. 4.—Et an possit opponi compensatio compensationis alterius debiti, ibi n. 3.—Debitor quales res in compensationem adducere possit, gloss. l. 21 per text. ibi. t. 14 part. 3.

CEDENS BONIS, et qui non habet unde solvat potest

cedere bonis, et quis ad hoc admittatur, vel non, et quid in debitore fisci, n. 1 l. 1 tit. 13 part. 3.—Debitor qui studiosè dilapidavit bona sua, non gaudet beneficio cessionis, ibi.—Nec gaudet isto beneficio, si plenariè satisfacere potest, ibidem in fin.—Debitor non potest cedere bonis invito creditore, n. 3 l. 1 tit. 15 part. 3.—Neque in aliis casibus, n. 4 l. 4 ibidem.—Debitor qua forma bonis cedere debeat, et an solo verbo, vel cum vituperio, ibi n. 4 l. 1.—qui bonis cedit, quos pannos secum habere possit, ibidem in n. 3.—quis ad cessionem bonorum non potest compelli, ibidem n. 6.—si cum vituperio cesserit bonis, licet postea dives factus sit, creditoribus satisfacere non tenetur, alià sic, n. 3 l. 3 ibidem.—si post cessionem aliquid habuerit, debet creditoribus satisfacere, deducto tamen ne egeat, ibi n. 4 per text. ibi.—si bonis cedere nolit, detur in carcerem, et an prius debeat fieri discussio bonorum, et quid hodie jure regni, n. 1 l. 4 ibidem.—si velit cedere bonis, si creditores noluerint, sed velint ei dare dilationem, quis eorum audiatur, n. 2 l. 5 t. 15 part. 3.—si postquam habuit à creditoribus dilationem ad solvendum, velit cedere bonis, an admittatur, n. 4 ibidem.—si antequam cedat bonis, velit uni ex creditoribus solvere, bene potest, postea verò non, n. 1 l. 9 tit. 13 part. 3.—Et idem erit si illud agere velit, antequam creditores mittantur in possessionem suorum bonorum, ibidem.

CARCERATUR, CARCERATUS, PACTUS.—Debitor solvendo suo creditori, dum est captus à latronibus, utrum liberetur, n. 3 l. 7 tit. 18 part. 2.—si solvere non possit, an liberetur præstando fidejussorem, an verò secundum leges regni debeat in carcere deteneri, n. 5 l. 41 tit. 2 part. 3.—Et quid si tempore contractas immobilia non possidebat, neque tempore oblatis libelli, an et tunc idem sit dicendum, ibidem.—Debitor quando per creditorem possit capi, et detineri, e quando non, n. 5 l. 11 tit. 13 part. 3, et gloss. l. 14 tit. 14 part. 3.—non potest carcerari creditoribus non instantibus, n. 2 l. 4 tit. 13 part. 3.—Et quid si post capturam, vel ante, bona sua alienaverit, n. 4 dict. l. 4 per text. ibi.—Debitor ad petitionem creditorum potest in carcerem deturdi, si fraudulenter bona alicui alienavit, n. 1 l. 7 t. 13 part. 3.—si captus sit pro debito pecuniario, si aufugiat, qualiter custodes teneantur, n. 1 in proem. t. 29 part. 7.—Et quid si creditor cedat custodi jus crediti contra debitorem fugitivum, et ejus fidejussores, quid illud operetur, ibidem.

ALIENANS, DONANS, LEGANS, DILAPIDANS.—Debitor si indebite solverit, an donasse videatur, et quando non; et quid si scienter solverit procuratori revocato, n. 1 l. 30 per text. ibi, tit. 14 part. 3.—qui studiosè dilapidavit bona sua, non gaudet beneficio cessionis, n. 1 l. 1 tit. 13 part. 3.—si post capturam, vel ante, bona sua alienet, et quando talis alienatio valeat, vel non, n. 4 l. 4 tit. 13 part. 3.—si alienet in fraudem creditorum, an alienatio teneat, gloss. l. 7, 8 et 9 tit. 13 part. 3.—Et quid in alienatione facta in fraudem futurorum creditorum, quorum pecunia priores dimissi non sunt, an revocetur, n. 1 l. 7 tit. 13 part. 3.—De-